LA GUERRA DEL PEBROT

ELS FETS:

A la Ribera Navarra i Cinco Villas el cultiu fonamental és el pebrot (800 Ha.), del qual depenen, havent-se recollit, fins ara, uns 30 milions de kgs. i altres tants que están pendents de recolecció. L'any passat el pebrot es va pagar entre 14 i 17 ptes./kg. Enguany entre 3 i 5 ptes/kg. lo que degut a les disposicions del Govern Franco-Carrero s'en aprofiten els comerciants i conservers per fer baixar els preus fins 1,50 ptes/kg. Els pagesos tenen necessitat, en el present any, d'assolir preus remuneradors, degut a la ja prevista mala collita de blat de moro.

Mentrestant, als mercats de Saragossa es pagava a 24 ptes./kg. i a Barcelona 29 ptes. el día 25 de Setembre...

Los agricultores bloquean la carretera general Pamplona-Zaragoza

Protestan por el bajo precio a que se les pagan los pimientos

Pamplona, 21. (De nuestro corresponsal, José Javier TESTAUT.) — Ha estallado en la Ribera navarra la «guerra ... Más de un centenar de ... remolques cargados a rebosar de pimientos comenzaron a llegar a la carretera general Pamplona-Zaragoza, a 15 kilómetros de Tudela formaron un impresionante ...

GUERRA DEL PIMIENTO

LOS AGRICULTORES DE BUÑUEL CORTAN LA CARRETERA PAMPLONA-ZARAGOZA

Pamplona, 22 (Europa Press). — Más de doscientos remolques cargados de pimientos interceptaron durante la tarde de ayer la carretera general Pamplona-Zaragoza a ...

Día 21 de Setembre: Reunió de camperols al Ajuntament de Buñuel (Navarra) que decedeixen passar a l'acció. A les 5 de la tarda treuen tractors i remolcs, carregats de pebrots, tallant la circulació de la carretera general Pamplona-Saragossa. A ells s'uniren els camperols de les zones de Cortes, Ribaforada, Fustiñana, Gallur, Ejea de los Caballeros, Mallén, etz., que van interrompre les carreteres secundaries, concentrant-se de 200 a 300 tractors. Els de Ribaforada van possar vigues i bidons de gas-oil a la vía del tren,

(segueix a la pàg.2)

EL CAMP EN PEU

Les accions dels homes del camp de la Ribera de Navarra i Cinco Villas exterioritzen el profund descontent per l'anticamperola política agrària del franquisme, al servei tan sols dels interessos monopolistes. L'anomenada "guerra del pebrot" no és pas un simple fet casual, car ella expressa un estat d'ànim, general en tots els homes del camp, que en aquest cas concret ha esclatat, i que molt probablement tindrà seguidors. Hom pot afirmar que hem entrat en una nova etapa al camp...

Ha estat factor determinant en el enfonsament dels preus (recordem, una vegada més, que els preus dels productes són pels pagesos l'equivalent del salari pel obrer o empleat) la decisió irresponsable del Govern Carrero al

(segueix pàg. 3)

ELS FETS (continuació)

per tal d'impedir el pas dels trens de Saragossa a Bilbao i San Sebastián. En evitació d'accidents van advertir al jefe d'estació. Durant la nit les campanes tocaren arravatada, el poble en bloc va sortir al carrer i es van encendre fogueres per preparar menja.

L'embús fou fenomenal. La cua va arribar a més de 20 km. i l'exprés de Barcelona-Irún portà un retard de més de 13 hores. El transport per camió també es va veure seriosament afectat.

Día 22 de Setembre: A les 8,15 del matí unes 300 persones (homes, dones i nens) es van concentrar prop del pas nivell de la línia de Ribaforada. Uns 200 guardies civils van arribar de Pamplona, carregàn brutalment contra el poble i ferint de bala a Angel PEREZ PUNTO, de 27 anys, i a Armando Solà. Els civils van tindre que ajupir el llom per treure els obstacles de la vía.

A les 2 de la tarda, una gran força de la Guardia Civil es trobava a la carretera, amb el Tinent Coronel Jefe de la Comandància de Saragossa al front.

La mateixa tarda del día 22, els camperols de Tauste, Ejea de los Caballeros i d'altres indrets, carregaren 600 vehicles de pebrots marxan cap a Saragossa. Foren interceptats pel camí pels civils, però el fi s'havía aconseguit.

Negociacions: En la nit del 21 al 22 de Setembre, jerarques i autoritats s'adreçen als camperols, que van acceptar el diàleg, però sense arribar a cap acord. Aixecat el bloqueig de carreteres i vía, els representants dels camperols (200), es concentraren al "Hotel Sancho el Fuerte", convertit en element impulsor i orientador, i a la vegada portaveu i defensor dels interessos pagesos. Van tindre lloc nombroses reunions. Es va desenmascarar a les autoritats franquistes i a les jerarquies de les Germandats. Els camperols cridaven: "!QUEREMOS HECHOS Y NO PALABRAS"! El dissabte día 22 van arribar els Governadors Civils de Murcia i València, i a la Cooperativa de Mallén presentaren l'oferta dels conservers de llurs respectives "provincies": tot el pebrot a 4 ptes. Els camperols refusaren la proposta.

Día 23 de Setembre: Es presenta a Tudela (Navarra) el president de la Germandat Nacional de Llauradors i Ramaders, Mombiedro de la Torre. Aquest jerarca va tindre que acceptar l'acord de pagar a 6 ptes. el kg. Però el dilluns següent els comerciants es van negar a acceptar-ho. Noves negociacions i els camperols accepten 5 ptes./kg., amb la condició de que es negociarà la forma més adient de crear un fons, per tal de garantir i compensar la diferència de una pesseta, entre els acords del diumenge i dilluns.

El nou sistema d'entrega del pebrot, que s'ha convingut, eliminarà a tots els comerciants intermediaris i conservers i el camperol entregarà el fruit a la COSA. Els excedents estaràn a càrrec de les respectives Cambres.

EL CAMP EN PEU (continuació)

liberalitzar el 17 de Setembre passat les importacions de pebrots i establir drets ordenadors a l'exportació. Aquesta mesura afavoreix descaradament als intermediaris monopolistes, en ple apogeu de la collita, i al esprémer bàrbarament els preus, es va desfermà el clam de protesta latent, mitjançant l'acció de la pagesia.

El Govern franquista tem que tornin a reproduir-se casos com aquest. Es per això que el Governador Civil de Lleida, responen potser a "instruccions" rebudes de Madrid, va intentà calmar les inquietuts de la pagesia lleidatana, asegurant que no haurien importacions de pomes i que la "Comisaria de Abastecimientos y Transportes" (CAT) compraría tota la poma necessaria per tal de descongestionar els mercats al por major. Per ara i pel futur, els pagesos de Lleida farien bé de confiar més en la seva pròpia unitat, fermesa i decisió que no en les promeses del Governador franquista.

A Catalunya els pagesos hem de fer front al greu problema de l'aviram, porcicultura, boví i llet, degut al increment dels costos per l'augment de la soja, al ensems que els preus que perceben per les produccions fonamentals es mantenen al mateix nivell o baixen; alhora augmenten terriblement els que paguen els consumidors. !Que diguin, doncs, els franquistes, amb tot el cinisme del món, que som, nosaltres, els pagesos els responsables de l'augment de la cistella de la compra!

També hi ha un desfase brutal entre el preu que abonen als pagesos les Centrals lleteres i el que paguen els consumidors. Això també podría promoure sorolloses protestes.

L'anunci de importacions d'avellana turca promou malestar a la comarca de Reus. La importació primada de carn i la suspensió de drets aranzelaris i de gravàmens interiors a les importacions de gran nombre de productes agrícoles, que només engreixaràn als intermediaris i canals de comercialització monopolistes, no aturarà la desbocada alça de preus, però provocaràn una baixa en els preus de producció dels pagesos.

A l'Assemblea de la Cambra Arrossera d'Amposta, que va tindre lloc a primers de Setembre, es va rebutjà els preus fixats pel Govern, que perjudiquen els interessos dels socis.

En lo que respecta al ví, les Cooparatives vitivinícoles de Montblanc i Gandesa han decidit no entregar el cupo del 10% de la producció a preu d'intervenció arbitrariamant imposat.

L'acció desenvolupada per la pagesia de la Ribera Navarra i Cinco Villas ha estat una veritable mobilització de mases exemplar, sàviament portada i intel.ligenment orientada. D'aquesta acció ens cal apendre tots, puix constitueix ja una fita memorable que entrarà a l'història de les lluites camperoles contra la dictadura franquista.

INCENDIS FORESTALS

3.000 incendis forestals, pèrdues per valor de 560 milions de ptes. i 72 mil Has. arrasades és el balanç de la desidia i negligència (o de la mà criminal?). Exigim que l'Estat indemnitzi en cada cas, així com també per la degradació dels boscos. Que s'arbitri una autèntica economía de muntanya, prenen en consideració els estralls que es provoquen a moltes d'aquestes propietats comunals i/o privades.

CONTRA LES MESURES ANTICAMPEROLES

L'alarmant alça del cost oficial de la vida ha estat d'un 9,2%, en els vuit primers mesos i hom estima que arribarà al 15% a finals de l'any. No cal dir-ho que el principal responsable dels augments de preus és el Govern franquista. Davant la gravetat d'aquest procés, el més preocupant de l'economía, el Govern Carrero recorre als habituals tòpics, mentre deixa el camp lliure a les urpes dels especuladors monopolistes, sense entranyes.

Amb la clàssica demagògia, que el caracteritza, el Govern aparenta congelar preus de productes industrials i serveis que acaben de pujar desaforadament, per lo que la mesura no serveix per res. Les disposicions del Consell de Ministres del 17 de Setembre tenen un caire clarament anticamperol. De moment, s'ha creat un fons de 1.100-1.300 milions de pessetes, per tal de subvencionar importacions de productes alimentaris: olis de llavors i carns en un principi, que esfonsaràn encara més els preus que perceben els pagesos i perjudicarà la ramedería, en profit de produccions estrangeres.

S'han suspés els drets aranzelaris i l'impost de gravàmens interiors a l'importació de determinades carns, alls, mongetes, tomàquets, cebes, pèsols, raïms, prèssecs, melons, pebrots, enciams, etz. El Govern llança al mercat stocks, com el blat de moro, en el precis moment de la collita, per esfonsar els preus i afavorir als intermediaris monopolistes.

El Govern franquista, instrument dels monopolis, no vol ni pot aturar les causes de l'alça de preus. S'ha dit en la C.O.S.A. de Lleida que alguns productes han baixat un 10% al productor i, en canvi, han augmentat un 20% al consumidor (La Vanguardia, 22-9-73). Les mesures anticamperoles decretades el 17 de Setembre provoquen la reducció d'algunes produccions i el sacrifici corre-cuita de bestiar i mares selectes, per manca de rentabilitat.

Si de veritat es vol fer baixar els preus, caldría afavorir l'increment de la producció agropecuaria, netejar els canals monopolistes de comercialització i acabar amb l'especulació. Ja que es suprimeixen els drets aranzelaris dels productes del camp, que venen a ser del 6,6%, per qué no s'alliberen les importacions i es suprimeixen, al ensems, els drets de duana de la maquinaria agrícola que arriben a un 29,9% i els dels adobs que es xifren en un 31% ? Per qué no podrien subvencionar-se aquestes importacions, per tal de reduir els augments de costos de la producció agrària ? Per qué es tolera que els preus que perceben els pagesos baixin i augmentin els que paguen els consumidors ? El desfase s'accentua, provocan malestar i neguit entre la petita i mitjana pagesia.

La pagesia en general planteja, com exigència bàsica, en aquests moments, preus remuneradors per als productes del camp i l'inmediata anul.lació de les mesures anticamperoles aprobades el 17 de Setembre. Cal, doncs, fer un esforç per millorar la organització, reforçar la unitat de la pagesia, gran decisió i fermesa, premises necessaries per conquistar les justes i llegímes reivindicacions.